

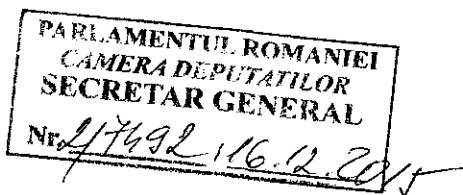

ROMANIA

Vicepreședinte

Parlamentul României

Camera Deputaților

București, 16.12. 2015
Nr. 32-1/79

Către Biroul permanent al Camerei Deputaților

Potrivit celor stabilite în ședința Biroului permanent al Camerei Deputaților din 14.12.2015, prezint, alăturat, un Proiect de scrisoare către Ministrul Justiției cu privire la Raportul privind progresele înregistrate de România în cadrul mecanismului de cooperare și verificare.

Vicepreședinte

Florin IORDACHE

Parlamentul României

Camera Deputaților

APROBAT

In sedinta Biroului permanent al

Camerei Deputatilor

din data de 16.12.2015

Nr. 1725

Stimată Doamnă Ministru al Justiției

După cum vi s-a adus la cunoștință, în cadrul misiunii de verificare a MCV, în data de 18 noiembrie 2015 s-a prezentat la Parlamentul României un grup de consilieri din partea Comisiei Europene având loc o dezbateră cu reprezentanții Parlamentului României.

Având în vedere că Ministerul Justiției este minister integrator în raporturile cu Comisia Europeană am considerat că este util să vă înaintăm punctele de vedere la fiecare observație astfel încât, în cadrul comunicării pe care o veți face, să le inserați.

- O primă problemă ridicată a fost aceea prin care s-a exprimat o îndoială cu privire la stabilitatea cadrului juridic în materie de integritate. S-a pretins că există tentative în Parlament de natură a modifica elementele cadrului juridic.

Din acest punct de vedere urmează să se rețină că principala sarcină a parlamentarilor o constituie promovarea inițiativelor legislative și adoptarea acestora.

La Legea 176/2010 privind Agenția Națională de Integritate s-au formulat 6 inițiative legislative: una respinsă la 26.04.2011, una retrasă de inițiatori la 31.10.2011. A treia inițiativă legislativă, care a fost adoptată sub numărul 116/2013, a modificat doar un punct dintr-o anexă.

În anul 2015 s-au înregistrat 3 inițiative legislative, 2 adoptate de Camera Deputaților, prin care se propunea modificarea art. 25 și una cu referire la modificarea unor anexe, respinsă de Camera Deputaților. Cele 3 inițiative legislative au fost înaintate Senatului, cameră decizională, care urmează a avea în vedere și avizele Consiliului Legislativ prin care se menționa inadmisibilitatea modificărilor în raport de decizia Curții Constituționale nr. 418/2014.

- S-a mai susținut că la dezbateră inițiativelor legislative privind modificarea Legii 176/2010 nu a existat nici o consultare cu Agenția Națională de Integritate (ANI). Din datele furnizate de parlamentarii membri ai Comisiei Juridice rezultă că s-a solicitat prezența unor reprezentanți ai ANI care nu au înțeles să dea curs invitației.

- Dispozițiile legale privind incompatibilitatea aleșilor locali, primarii, au constituit o problemă ridicată de consilierii Comisiei Europene. În același timp s-a susținut că din decembrie 2013 nu există un consens în Parlament privind adoptarea unei legi noi în materie de integritate.

Dispozițiile privind conflictul de interese nu au fost modificate după adoptarea Legii 176/2010. Prin adoptarea Codului Penal în anul 2009 și intrarea în vigoare a acestuia, în anul 2013, s-a pus în aplicare textul privind „conflictul de interese” respectiv **infracțiunea de conflict de interese**. Existând prevederi cu privire la conflictul de interese în Legea 161/2003, Legea 176/2010 și Codul Penal, revine instanțelor de judecată obligația de a interpreta textele și de a diferenția **infracțiunea de conflict de interese de conflictul de interese administrativ**. Cele două noțiuni sunt supuse unor reguli procedurale diferite și soluționarea aparține completelor de judecată penale sau de contencios-administrativ. În măsura în care, pentru reprezentanții Comisiei Europene există dubii, singura soluție o reprezintă promovarea de către Procurorul General al României a unui Recurs în Interesul Legii iar Înalta Curte de Casație și Justiție să pronunțe o decizie obligatorie pentru instanțele judecătorești.

În privința reținerii conflictului de interese și a incompatibilității aleșilor locali, practica instanțelor de judecată este diferită în condițiile în care Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit irevocabil că nu există conflict de interese și nici incompatibilitate iar unele Curți de Apel prin hotărâri irevocabile au stabilit existența acestora.

- A fost atrasă atenția că Parlamentul a sistat lucrările la un proiect de codificare a tuturor normelor în materie de integritate astfel încât s-a ratat ocazia de eliminare a ambiguităților normelor. Afirmția este greșită cu privire la intenția Parlamentului de a promova o astfel de inițiativă legislativă. În realitate, în mai multe ocazii, reprezentanții ANI au susținut că trebuie modificate legile și că urmează să colaboreze cu Ministerul Justiției în vederea promovării modificărilor respective, intenție nepusă în aplicare.

- O altă critică adusă Parlamentului s-a referit la modificarea legislației în raport de deciziile Curții Constituționale pronunțate în anul 2014.

În anul 2014 a existat o singură decizie, respectiv Decizia nr. 418, prin care Curtea Constituțională a **interpretat sintagma „aceeași funcție” cu sintagma „toate funcțiile”**. Cu privire la modificarea textului considerat de Curtea Constituțională ca neconstituțional, inițiativa legislativă aparține Ministerului de Justiție care, până în prezent, nu și-a exprimat intenția de a promova modificarea respectivă. Instanțele de judecată sunt obligate să aplice deciziile Curții Constituționale, respectiv să stabilească că **textul corect este „toate”** având în vedere că potrivit Constituției deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii.

- Cu privire la observația că modificările la Codul Penal, adoptate în decembrie 2013, și declarate neconstituționale de Curtea Constituțională, ar fi „diminuat eficiența cadrului de integritate” facem următoarele precizări:

Prin Decizia nr. 2/15.01.2014 Curtea Constituțională a declarat neconstituționale modificările la Codul Penal adoptate în decembrie 2013 cu referire la noțiunile de „funcționar public” și „funcționar”. Cum declararea textelor ca neconstituționale s-a făcut **anterior promulgării legii**, după pronunțarea deciziei Curții Constituționale, Parlamentul s-a conformat prevederilor constituționale înlăturând textele respective.

- În ceea ce privește aplicarea de către Parlament a deciziilor ANI, confirmate de instanțele judecătorești, s-a susținut că se încalcă prevederile legale fără a se aplica automat acestea.

După pronunțarea hotărârii judecătorești cu privire la starea de incompatibilitate, în condițiile în care se acceptă raportul ANI, procedura din cele două Camere ale Parlamentului este simplă: pe de-o parte, se constată încetarea calității de parlamentar, iar pe de altă parte, se vacantează postul.

Ambele situații, discutate în Birourile Permanente, se înaintează Plenului care urmează să pronunțe o hotărâre prin care **se ia act** de încetarea calității și se vacantează locul.

Aceeași procedură simplificată există și în cazul demisiei.

Cu ocazia discuțiilor s-au individualizat două situații: când deși exista o hotărâre judecătorească nu s-a trecut imediat la luarea deciziei de încetare a calității de parlamentar, iar cea de-a doua privind luarea măsurii de încetare a calității după o perioadă îndelungată, fiind vorba de o demisie.

În prima situație soluția pronunțată de instanța de judecată a fost atacată printr-o cale extraordinară de atac, astfel încât nu s-a putut dispune încetarea calității de parlamentar.

Pentru cea de-a doua situație, cererea de demisie nu a fost depusă personal sau printr-un reprezentant legal de parlamentar, fiind trimisă printr-un fax astfel încât nu a putut fi considerată ca un act provenind în mod cert de la respectivul parlamentar.

- S-a pretins că există un refuz al parlamentarilor de a accepta ridicarea imunității parlamentare pentru a se permite începerea urmăririi penale.

După revizuirea Constituției în anul 2003 parlamentarii pot fi urmăriți penal fără avizul Camerei din care fac parte. Excepția o reprezintă doar reținerea, arestarea și percheziția.

Potrivit Constituției miniștrii sau foștii miniștri care au și calitatea de parlamentar au un regim special, regim determinat de protecția actului de guvernare, astfel încât, pentru aceștia este necesar avizul Parlamentului. Prevederea privind acordul Parlamentului a fost introdusă în anul 1864 suspendată în perioada 1950-1990 și reintrodusă prin Constituția din 1991. Acest text se regăsește în mai multe din țările europene cu o veche tradiție democratică.

- Cu referire la aceeași tematică, și anume, avizul Parlamentului pentru începerea urmăririi penale s-a considerat că nu există norme clare pentru o aplicare rapidă.

Din acest punct de vedere am pus la dispoziție Regulamentul Camerei Deputaților și Regulamentul Senatului care prevăd termene rezonabile - 3-5 zile - pentru diferitele etape ale obținerii avizului, termene necesare pentru respectarea întocmai a dispozițiilor constituționale și a respectării drepturilor omului și nu o simplă formalitate.

- Și cu privire la suspendarea miniștrilor în cazul începerii acțiunii penale împotriva acestora și suspendarea parlamentarilor în cazul pronunțării unor hotărâri în materie de integritate sau acte de corupție s-au exprimat păreri care

însă nu concordă cu normele legale aplicabile. Astfel, suspendarea miniștrilor din funcție se poate dispune doar de Președintele României nu de Parlament. În situația în care se dispune trimiterea în judecată suspendarea din funcție este de drept. În cazul pronunțării unor hotărâri irevocabile care constată conflictul de interese sau incompatibilitatea nu se dispune suspendarea ci încetează calitatea de parlamentar. Cu privire la hotărârile definitive de condamnare pentru infracțiuni de corupție există prevedere care dispune încetarea de drept a calității de parlamentar. Hotărârea Parlamentului prin care se constată încetarea calității de parlamentar prevede în mod obligatoriu și vacantarea.

Considerăm că punctele de vedere exprimate de Parlamentul României la observațiile formulate vor fi preluate în viitorul raport pe care Comisia Europeană îl va elabora.